

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 69/12
Λουξεμβούργο, 24 Μαΐου 2012

Απόφαση στην υπόθεση T-111/08
MasterCard, Inc κ.λπ. κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει την απόφαση της Επιτροπής με την οποία απαγορεύθηκαν οι εφαρμοζόμενες από τη MasterCard πολυμερείς διατραπεζικές προμήθειες

Με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2007¹, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκρινε ότι ήσαν αντίθετες προς το δίκαιο του ανταγωνισμού οι πολυμερείς διατραπεζικές προμήθειες (ΠΔΠ), οι οποίες εφαρμόζονταν στο πλαίσιο του συστήματος πληρωμών με κάρτες MasterCard.

Οι ΠΔΠ αντιστοιχούν σε ένα τμήμα της τιμής μιας συναλλαγής με κάρτα πληρωμών, το οποίο παρακρατείται από την τράπεζα που εξέδωσε την κάρτα. Το κόστος των ΠΔΠ καταλογίζεται στους εμπόρους στο γενικότερο πλαίσιο των εξόδων που χρεώνονται σ' αυτούς, για τη χρήση των καρτών πληρωμών, από τον χρηματοπιστωτικό οργανισμό που διαχειρίζεται τις συναλλαγές τους.

Η απόφαση της Επιτροπής αφορούσε μόνον τις ισχύουσες εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου ή εντός της ζώνης του Ευρώ ΠΔΠ που εφαρμόζονταν στην περίπτωση που δεν υφίσταντο διατραπεζικές προμήθειες καθοριζόμενες διμερώς μεταξύ των χρηματοπιστωτικών οργανισμών ή συλλογικώς σε εθνικό επίπεδο.

Η Επιτροπή δέχθηκε ότι οι ΠΔΠ είχαν ως αποτέλεσμα τον καθορισμό ενός κατώτατου ποσού όσον αφορά τα έξοδα που χρεώνονταν στους εμπόρους και ότι συνιστούσαν, για τον λόγο αυτό, περιορισμό του ανταγωνισμού ως προς τις τιμές εις βάρος των εμπόρων. Επιπλέον, η Επιτροπή εκτίμησε ότι δεν είχε αποδειχθεί ότι οι ΠΔΠ μπορούσαν να συνεπάγονται αύξηση της αποτελεσματικότητας δυναμένη να δικαιολογήσει τα περιοριστικά για τον ανταγωνισμό αποτελέσματά τους.

Κατά συνέπεια, απευθύνθηκε διαταγή στον οργανισμό πληρωμών MasterCard και στις εταιρίες που τον εκπροσωπούν (ήτοι στη MasterCard Inc. και στις θυγατρικές εταιρίες της MasterCard Europe και MasterCard International Inc.) να θέσουν τέρμα στην παράβαση καταργώντας επίσημα τις ΠΔΠ εντός προθεσμίας έξι μηνών. Σε αντίθετη περίπτωση, επρόκειτο να επιβληθεί σ' αυτές κύρωση που συνίστατο σε πρόστιμο ανερχόμενο στο 3,5 % του ημερήσιου ενοποιημένου παγκόσμιου κύκλου εργασιών τους.

Οι εταιρίες που εκπροσωπούν τον οργανισμό πληρωμών MasterCard άσκησαν προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία επιδιώκεται η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής. Πλείονες χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί παρενέβησαν υπέρ των ως άνω εταιριών (Banco Santander, SA, Royal Bank of Scotland plc, HSBC Bank plc, Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc, MBNA Europe Bank Ltd). Το Ηνωμένο Βασίλειο καθώς και δύο ενώσεις εμπόρων (British Retail Consortium και EuroCommerce AISBL) παρενέβησαν υπέρ της Επιτροπής.

Με τη σημερινή απόφασή του, **το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή αυτή και επικυρώνει την απόφαση της Επιτροπής.**

¹ Απόφαση E(2007) 6474 τελικό, της 19ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υποθέσεις COMP/34.579 – MasterCard, COMP/36.518 – EuroCommerce, COMP/38.580 – Commercial Cards).

Έτσι, το Γενικό Δικαστήριο δεν ακολουθεί την επιχειρηματολογία που αντλείται από τον αντικειμενικώς αναγκαίο χαρακτήρα των ΠΔΠ για τη λειτουργία του συστήματος πληρωμών MasterCard. Υποστηρίχθηκε, ιδίως, ότι, χωρίς την είσπραξη των ΠΔΠ, οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί θα ωθούνταν στο να προτείνουν άλλα είδη καρτών πληρωμών στους πελάτες τους ή στο να μειώσουν τα πλεονεκτήματα που χορηγούνταν στους κατόχους καρτών, πράγμα το οποίο θα έθετε υπό αμφισβήτηση τη βιωσιμότητα του συστήματος MasterCard. Το Γενικό Δικαστήριο, επισημαίνοντας ιδίως τη σπουδαιότητα των άλλων εσόδων και εμπορικών κερδών, πλην των ΠΔΠ, τα οποία οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί αντλούν από τη σχετική με την έκδοση καρτών πληρωμών δραστηριότητά τους, εκτιμά ότι ήταν μάλλον απίθανο, ελλείψει των ΠΔΠ, ένα σημαντικό τμήμα των τραπεζών να παύσει ή να μειώσει αισθητά τη σχετική με την έκδοση καρτών MasterCard δραστηριότητά του ή να τροποποιήσουν οι εν λόγω τράπεζες τους όρους εκδόσεώς τους σε τέτοιο βαθμό ώστε να είναι δυνατό να οδηγηθούν οι κάτοχοι των καρτών αυτών στο να προκρίνουν άλλες μεθόδους ή άλλες κάρτες πληρωμών.

Δεδομένου ότι οι ΠΔΠ δεν ήταν αντικειμενικώς αναγκαίες για τη λειτουργία του συστήματος MasterCard, η Επιτροπή εδικαιούτο να εξετάσει αυτοτελώς τα αποτελέσματά τους επί του ανταγωνισμού, αντί να τα εξετάσει από κοινού με αυτά του συστήματος MasterCard με το οποίο συνδέονται. Αυτή η ανάλυση των αποτελεσμάτων των ΠΔΠ επί του ανταγωνισμού επικυρώνεται, επίσης, από το Γενικό Δικαστήριο, δεδομένου ότι η Επιτροπή βασίμως συνήγαγε ότι, σε περίπτωση που δεν υφίσταντο οι ΠΔΠ, οι έμποροι θα ήσαν σε θέση να ασκούν μεγαλύτερες ανταγωνιστικές πιέσεις όσον αφορά το ποσό των εξόδων που χρεώνονται σ' αυτούς για τη χρήση των καρτών πληρωμών.

Επιπλέον, προσήφθη στην Επιτροπή ότι ενέμεινε στον χαρακτηρισμό των ΠΔΠ ως αποφάσεων ενώσεως επιχειρήσεων παρά το ότι η MasterCard Inc., από την εισαγωγή της στο χρηματιστήριο στις 25 Μαΐου 2006, δεν ελέγχεται, πλέον, από τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς που μετέχουν στο σύστημα MasterCard και παρά το ότι οι εν λόγω χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί δεν διαδραματίζουν κανένα ρόλο ως προς τον καθορισμό του ποσού των ΠΔΠ. Απαντώντας στην επιχειρηματολογία αυτή, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί εξακολούθησαν να ασκούν συλλογικώς εξουσία λήψεως αποφάσεων ως προς ουσιώδεις πτυχές της λειτουργίας του οργανισμού πληρωμών MasterCard τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει, επίσης, ότι υφίσταται κοινότητα συμφερόντων μεταξύ του οργανισμού πληρωμών MasterCard και των χρηματοπιστωτικών οργανισμών όσον αφορά τον καθορισμό του ποσού των ΠΔΠ σε υψηλό επίπεδο. Το Γενικό Δικαστήριο συνάγει εξ αυτών ότι, παρά τις μεταβολές που επήλθαν κατόπιν της εισαγωγής της MasterCard Inc. στο χρηματιστήριο, ο οργανισμός πληρωμών MasterCard εξακολουθούσε να θεωρείται ως θεσμοποιημένη μορφή συντονισμού της συμπεριφοράς των μετεχόντων χρηματοπιστωτικών οργανισμών. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή βασίμως ενέμεινε στον χαρακτηρισμό των ΠΔΠ ως αποφάσεων ενώσεως επιχειρήσεων.

Τέλος, αναφερόμενες στη συμβολή του συστήματος MasterCard στην τεχνική και οικονομική πρόοδο –και, ιδίως, στα αντικειμενικά πλεονεκτήματα που οι κάρτες MasterCard παρέχουν στους κατόχους τους και στους εμπόρους (εγγύηση πληρωμής, ταχύτητα διεκπεραίωσης της συναλλαγής, αύξηση του αριθμού των συναλλαγών)– οι εταιρίες που εκπροσωπούν τον οργανισμό πληρωμών MasterCard και ορισμένοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί υποστήριξαν ότι η Επιτροπή όφειλε να κρίνει ότι οι ΠΔΠ έπρεπε να τύχουν απαλλαγής. Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει και την επιχειρηματολογία αυτή, παρατηρώντας, ιδίως, ότι οι μέθοδοι καθορισμού του ποσού των ΠΔΠ κατέτειναν, αφενός, στο να υπερεκτιμούν τα έξοδα με τα οποία βαρύνονται οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί επ' ευκαιρία της εκδόσεως καρτών πληρωμών και, αφετέρου, στο να αξιολογούν με ανεπαρκή τρόπο τα πλεονεκτήματα που αποκομίζουν οι έμποροι από αυτό το μέσο πληρωμών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης

και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" 📠 (+32) 2 2964106